

Tájékoztató a CP5. számú konvergencia projektben az összetéveszthetőség megítélésével kapcsolatban kialakított közös gyakorlatról

1. A közös gyakorlat kidolgozása

A Konvergencia Program keretében létrejött **CP5. számú projekt** célja, hogy közelítse a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (BPHH) és a résztvevő tagállami hivatalok gyakorlatát a tekintetben, hogy **milyen hatással bír az összetéveszthetőség megítélésére, ha az ellentartott megjelölések megegyező eleme nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, vagy csak csekély megkülönböztető képességgel bír.** A közös gyakorlat a kizárólag szó- vagy ábrás elemekből álló, valamint ezek kombinációját tartalmazó megjelölésekre egyaránt alkalmazható.

A közös gyakorlatot a Konvergencia Program keretein belül a BPHH, a tagállami hivatalok és az érdekelt ügyfélszervezetek képviselőiből álló munkacsoport dolgozta ki, amelyben a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: Hivatal) is aktívan részt vett.

A vonatkozó jogértelmezés uniós szinten történő összehangolását elsősorban az indokolta, hogy a tagállamok joggyakorlatában eltérések mutatkoztak a tekintetben, hogy az összetéveszthetőség vizsgálata során mekkora jelentőséget kell tulajdonítani annak, ha az érintett megjelöléseknek olyan közös eleme van, amely nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, vagy csak csekély megkülönböztető képességgel bír.

2. A közös gyakorlat

A CP5. számú munkacsoport által kimunkált és **valamennyi részt vevő hivatal által 2014. október 2-án egyidejűleg közös közleményben közzétett** gyakorlat az alábbi négy pontban megfogalmazott gyakorlati elvek mentén közelíti a vonatkozó joggyakorlatot. (A közös gyakorlat részletes elveit és a kapcsolódó példákat tartalmazó dokumentum a közös közlemény mellékletében található.)

2.1. A megkülönböztető képesség szempontjából vizsgálandó elemek meghatározása

A közös gyakorlat rögzíti, hogy az **összetéveszthetőség értékelésének keretében vizsgálni kell egyrészt a korábbi védjegy egészének megkülönböztető képességét.** Ennek során a korábbi védjegy bizonyos fokú megkülönböztető képességét el kell ismerni, hiszen annak oltalomképesége legfeljebb az adott védjeggyel szemben indított törlési eljárásban vitatható. Másrészt elemezni kell a **korábbi és későbbi elsőbbségű megjelölés egyes elemeinek megkülönböztető képességét is,** kiemelt figyelmet fordítva a megjelölések ütköző részeire.

2.2. A megkülönböztető képesség értékelésekor alkalmazott szempontok

A közös gyakorlat egyértelművé teszi azt is, hogy a vizsgálat szempontjai **megegyeznek a védjegybejelentés során a megkülönböztető képesség megítélésekor alkalmazott kritériumokkal,** azzal a **különbséggel,** hogy míg az oltalomképeség elbírálásakor a megkülönböztető képesség meglétét vagy hiányát kell megállapítani, az összetéveszthetőségről való döntés szempontjából **a megkülönböztető képesség foka is jelentőséggel bír.** A szemléltető példák kapcsán a munkacsoport kizárólag a benne rejlő megkülönböztető erő fokozatait vette figyelembe, és úgy tekintette, hogy az intenzív használat révén vagy jó hírnévhez kapcsolódóan szerzett erős megkülönböztető képességre vonatkozó információk nem állnak rendelkezésre.

2.3. A csekély megkülönböztető képességgel bíró elemek hatása az összetéveszthetőség vizsgálatára

A közös gyakorlat szerint amennyiben az ellentartott megjelölések megegyező eleme csekély megkülönböztető képességgel rendelkezik, a **vizsgálatnak az eltérő elemek által a megjelölések összbenyomására gyakorolt hatásra kell koncentrálnia**, és az összetéveszthetőség értékelése során az érintett megjelölések eltérő elemei közötti hasonlóságokat, illetve különbségeket, valamint azok megkülönböztető képességét kell vizsgálni.

A csekély megkülönböztető képességgel rendelkező elemekben való egyezés önmagában nem eredményez összetéveszthetőséget. Az **összetéveszthetőség akkor állapítható meg**, ha a megjelölések egyéb, nem ütköző elemei kisebb mértékű vagy hasonlóan csekély megkülönböztető képességgel rendelkeznek, vagy azok vizuális hatása jelentéktelen és a **megjelölések hasonló összbenyomást keltenek**, vagy a megjelölések között az összbenyomás szempontjából magas fokú hasonlóság vagy azonosság áll fenn.

2.4. A megkülönböztető képességgel nem rendelkező elemek hatása az összetéveszthetőség vizsgálatára

A közös gyakorlat e körben ismételt kiemeli, hogy ha az érintett megjelölések megegyező elemei nem rendelkeznek megkülönböztető képességgel, akkor a **vizsgálatnak az eltérő elemek által a megjelölések összbenyomására gyakorolt hatásra kell koncentrálnia**, és az összetéveszthetőség vizsgálatának az eltérő elemek közti hasonlóságok, különbségek, továbbá ezen elemek megkülönböztető képességének értékelésére kell irányulnia.

Ha a megjelölésekben kizárólag a megkülönböztető képességgel nem rendelkező elemek egyeznek meg, az nem vezethet az összetéveszthetőség megállapításához. Amennyiben azonban az említett megjelölések az ütköző elemek mellett egyéb hasonló elemeket is tartalmaznak, **az összetéveszthetőség megállapítható, ha a megjelölések az összbenyomás szempontjából azonosak vagy nagymértékben hasonlóak.**

3. A közös gyakorlat átültetése a hazai joggyakorlatba

A közös gyakorlat implementálása a részt vevő hivatalok által önkéntes alapon történik, és azt a közös közlemény közzétételének napjától számított három hónapon belül kell megvalósítani. **A Hivatal a közös közleményben foglaltak gyakorlatba való átültetését a 2014. december 1-jét követően indult eljárásaiban vállalta.**

Hangsúlyozni kell ugyanakkor, hogy a **közös gyakorlatban rögzített elvek a Hivatal eddigi joggyakorlatához képest tényleges változást nem eredményeznek**, a már eddig is alkalmazott szempontok részletes írásba foglalása és példákkal illusztrálása azonban segíti a Hivatal döntéseinek átláthatóbbá tételét, ezáltal fokozza a jobbiztonságot. Az egységes elvek **gyakorlatba történő átültetése a Hivatal részéről tehát inkább technikai implementációt jelent.** Ennek során a Hivatal a közös gyakorlat elveit a Védjegy Módszertani Útmutatóba is integrálja, továbbá egységesen alkalmazza a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI törvény (Vt.) 4. §-a (1) bekezdésének b) pontjára alapított felszólalások és törlési kérelmek vizsgálata tekintetében.

A Hivatal mellett a közös gyakorlat implementációját a BPHH, valamint a következő tagállamok hivatalai vállalták: AT, BG, BX, CY, CZ, DE, DK, EE, ES, FR, GR, HR, IE, IS, LT, LV, MT, NO, PL, PT, RO, SE, SI, SK, TR, UK.